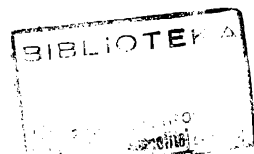

28 listopada 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

3266 21/11

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 2456.

Kl. 69 21.

Edward R. Wharton
(Medford, Massachusetts, Stany Zjednoczone Ameryki).

Bezpieczny przyrząd do golenia.

Zgłoszono 10 marca 1920 r.

Udzielono 10 lipca 1925 r.

Pierwszeństwo: 3 lutego 1917 r. (Stany Zjednoczone Ameryki).

Wynalazek niniejszy odnosi się do tego rodzaju brzytw bezpieczeństwa, w których nóż, zaciśnięty rękojeścią pomiędzy dwoma płytkami, wygina się poprzecznie i jest wtedy zdalny do użycia, mając swe ostrza ustawione w żądanym stosunku do powierzchni głowicy, zależnie od natężenia, jakim nóż jest zaciśnięty.

Charakterystyczną cechą niniejszego wynalazku jest urządzenie brzytwy ze zmianą ustawieniem ostrzy noża, jednak bez znacznych odchyśleń tychże od powierzchni nasady, co, jak wykazało doświadczenie, ma ogromny wpływ na golenie tego rodzaju brzytwami. Drugą cechą jest urządzenie, zapewniające skutecznie przy wszelkich pozycjach zupełną sztywność ostrzy noża o-

raz ich wyrównanie, w razie jeżeli nóż przy niedociśnięciu zniekształca się. Wynalazek polega na umieszczeniu ostrzy noża na całej długości tuż nad wyżłobieniami w odpowiednich miejscach wzdłuż powierzchni głowicy tak, że poruszenia ostrzy noża podczas regulacji odbywają się w granicach wyżłobień. Z takiego urządzenia wynika, że zależnie od zaciskania noża stopniowe podnoszenie się jego ostrza nad powierzchnią głowicy wpływa bardzo nieznacznie na odległość pomiędzy nimi, a więc praktycznie odległość ostrza od powierzchni głowicy, a zatem i miejsca, w którym ta ostatnia przylega do skóry podczas golenia, jest niezmienna. Wymienione odległości również nie zmieniają się, o ile szerokości noży cokol-

wiek różnią się, co szczególnie ma miejsce, gdy nie są one często zmieniane. Konsekwentnie z powyższego wypływa, że kąty nachylenia brzytwy do skóry dają przy goleniu wyniki przeważnie takie same dla wszelkich nożów, nawet jeżeli te zlekka różnią się co do szerokości lub pozycji ustawienia ostrzy. W zasługującej na pierwszeństwo formie wynalazku, ostrze podczas regulacji przez wkręcanie rękojeści przyciska się do oporowej powierzchni poza wyżłobieniem przy pomocy nasady, podłużny brzeg której, wystając nad wyżłobieniem, przyciska ostrze noża, przez co zapewnia mu sztywność i równość ustawienia, jak wyżej opisano.

Chociaż wynalazek może być zastosowany do bezpiecznych brzytw z pojedynczymi, jako też i podwójnymi ostrzami, niezależnie od ich konstrukcji, daje on jednak lepsze wyniki dla brzytw o nożu z podwójnym ostrzem i podtrzymaniem każdego ostrza.

Zastosowanie wynalazku przedstawiono na załączonych rysunkach, a więc:

fig. 1 — wskazuje brzytwę w krańcowej pozycji (przy zakręconej rękojeści) częściowo w przekroju, z najważniejszymi składowymi częściami, w której każde ostrze noża leży nad wyżłobieniem, jak wyżej opisano.

fig. 2 przedstawia brzytwę, w której ostrza, leżące nad wyżłobieniami, są przyciśnięte do oporowej powierzchni zapomocą nasady z wystającymi nad wyżłobieniami brzegami, i fig. 3, podobna do fig. 2, wskazuje nieznaczną odmianę konstrukcji.

Typ brzytwy, pokazany na fig. 1, składa się z rękojeści 2, z przymocowanej do niej głowicy 3, podtrzymującej nóż i zaopatrzonej w zazębienie 4 każdego podłużnego brzegu, z nasady 5 z nagwintowanym trzpieniem 6 i szpilkami 7, dla nastawienia noża, z których tylko jedna pokazana na figurze, i z wyginającego się noża 8 o dwóch ostrzach, zaciśniętego pomiędzy głowicą 3 i nasadą 5 z trzpieniem 6 i szpilkami 7, przechodzącymi przez otwory w nożu i głowicy;

śrubowe nacięcie na wewnętrznej stronie rękojeści 2 służy do nakręcania na trzpień 6, dla trwałego połączenia nasady z głowicą i dla zaciśnięcia noża pomiędzy nimi; przeciwległe powierzchnie nasady i głowicy są jednakowo poprzecznie wykrzywione, w celu odpowiedniego wygięcia noża.

Opisana konstrukcja brzytwy tem różni się od starych i dobrze znanych, że ostrze noża, po wkręceniu rękojeści, wystaje nad wyżłobieniem 10, ciągnąc się wzdłuż odpowiedniego brzegu głowicy; pożądanem jest, by krawędź wyżłobienia stromo padała na powierzchnię głowicy. Części brzytwy są tak dopasowane, że przy mocnem zaciśnięciu noża każde ostrze wystaje tylko o tyle, ile to jest niezbędne przy goleniu. Większy występ ostrzy noża osiąga się, odkręcając śrubę 9, przez co ostrza noża wyprężają się nazewnątrz; jednakże przy tej regulacji zmienia się stopniowo tylko odległość ostrzy noża od powierzchni głowicy, kąt zaś, pod którym działają ostrza podczas golenia, nie ulega przez to zmianie. W okazy brzytwy, pokazanej na fig. 2, konstrukcja jest praktycznie ta sama, co na fig. 1, za wyjątkiem tego, że każda z podłużnych krańcowych części 11 nasady 5 wystaje nad odpowiednim wyżłobieniem 10, wobec czego regulowanie pozycji ostrzy noża powstaje przez zaciskanie noża między tylnymi brzegami wyżłobień 10, jako na powierzchni oporowej, nie zaś na samej powierzchni głowicy; pożądanem jest, by wymienione wyżłobienia były cokolwiek szersze, niż na fig. 1. Regulacja pozycji ostrzy noża w powyższy sposób ma tę przewagę, że boczne części noża, przyjmujące udział w regulacji, są wyginane na krzywej powierzchni o stosunkowo krótkim promieniu, wobec czego tnące ostrza otrzymują większą sztywność we wszystkich pozycjach. Oprócz tego ostro i równo zakończone podłużne brzegi nasady 5, przylegające ściśle do tylnych brzegów wyżłobień 10, służą dla prostowania ostrzy noża, w razie jeżeli

ten ostatni nie jest dostatecznie płaski; w razie zaś, jeżeli nóż jest wygięty na niedokładnej powierzchni oporowej głowicy, wówczas nacisk krańcowych brzegów nasady nie jest w stanie zapewnić wyprostowania ostrzy. Wystająca część nasady jest również użyteczna, bez względu na oporową powierzchnię, do wyginania noża, gdyż zapewnia przez nacisk sztywność ostrzy bez niepożądanego ograniczenia szerokości wycięć, poniżej w zazębieniu.

Zgodnie z konstrukcją, uwidoczną na fig. 3, głowica 3 ma płaską powierzchnię między tylnymi krańcami wyłobień 10, dolna zaś powierzchnia nasady 5 jest ograniczona trzema płaszczyznami, z których dwie 13 są pochylone, trzecia zaś jest równoległa do szczytowej płaszczyzny 12 głowicy 3. Taka forma nasady wywołuje przy zaciskaniu wyginanie się noża jedynie na oporowych brzegach, zaś jego środkowa część odpręża się do góry, póki nie zetknie się z powierzchnią 14, wówczas ostrza osiągną największe wysunięcie dla użytku, co jest więcej pożądane, jak zaznaczono uprzednio.

Wskazana forma brzytwy ma tę przewagę, że płaskie powierzchnie 12, 13, 14 mogą być łatwiej dopasowane z żądanym stopniem dokładności, niż odpowiadające sobie krzywe powierzchnie, wskazane na fig. 2; przeciwległe płaszczyzny nasady i głowicy mogą mieć różne zarysy, zabezpieczające jednak zgięcia bocznych części noża na oporowych krańcach.

Każda forma brzytwy, wyżej opisanej, zaopatrzona jest w urządzenie, pozwalające usuwać się mydlinom i włosom poniżej końców noża, dnem żłobków 10, co szczególnie skutecznie się w razie zaopatrzenia głowicy w zazębienie odciągnięte wtył tak, aby wycięcia pomiędzy zębami zajmowały znaczną część szerokości wyłobienia, jak to pokazano na rysunku.

Szczegóły wykonania głowicy oraz na-

sady mogą być różne, jednakże koniecznym jest zachowanie wyłobienia lub równoważnego odstępu, ponad którym wystaje ostrze noża.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Bezpieczny przyrząd do golenia z wyginanym poprzecznie nożem, stopień zacisnięcia którego powoduje nastawianie ostrza w stosunku do podtrzymującej powierzchni głowicy, znamienny tem, że powierzchnia głowicy zaopatrzona jest w wyłobienie, wzdłuż tylnej krawędzi którego i tuż nad nią wystaje ostrze noża, przyczem wyłobienie wybiega poza zazębienie głowicy, a nastawianie ostrza odbywa się w granicach wyłobienia.

2. Bezpieczny przyrząd do golenia według zastrz. 1, znamienny tem, że zaostrzona krawędź ściskającej nasady (5) wystaje nad wyłobieniem (10) i, przyciskając nóż do tylnej krawędzi wyłobienia, nadaje ostrzu sztywność we wszystkich pozycjach, które on przybiera.

3. Bezpieczny przyrząd do golenia według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że powierzchnia nasady, wyginającej nóż, posiada prostą, wystającą nad wyłobieniem krawędź, która biegnie równolegle do prostej linii tylnej krawędzi wyłobienia, tworzącej oporę dla ostrza wygiętego noża.

4. Bezpieczny przyrząd do golenia według zastrzeżeń 1—3, znamienny tem, że wyłobienie (10) przecina tylną część zazębienia podtrzymującej głowicy.

5. Bezpieczny przyrząd do golenia według zastrzeżeń 1—4, znamienny tem, że powierzchnia głowicy (3) ma płaski szczyt (12), zaś dolna powierzchnia nasady jest ograniczona płaszczyznami.

Edward R. Wharton.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

